

Na podlagi 16. člena samoupravnega sporazuma o načinu združevanja in uporabe sredstev namenjenih za uresničevanje skupnih interesov in potreb v krajevni skupnosti

sklenejo

krajevne skupnosti v občini Ljubljana Center

SPORAZUM

O kriterijih za solidarnostno reševanje potreb krajevnih skupnosti

1. člen

S tem sporazumom krajevne skupnosti urejujejo način uporabe solidarnostnih sredstev za reševanje prioritarnih programskih nalog v posameznih krajevni skupnosti.

2. člen

Sredstva za solidarnostno reševanje prioritarnih programskih nalog v krajevni skupnosti se formirajo v skladu z določbami 12. člena (20 odst.) samoupravnega sporazuma o načinu združevanja in uporabe sredstev namenjenih za uresničevanje skupnih interesov in potreb v krajevni skupnosti (v nadaljnjem besedilu: samoupravni sporazum).

3. člen

Podpisniki tega sporazuma pooblašajo odbor za spremljanje in izvajanje samoupravnega sporazuma (v nadaljnjem besedilu: odbor), da v skladu s kriteriji tega sporazuma rešuje vloge za dodelitev sredstev za solidarnostno reševanje pomembnih programskih nalog.

Odbor sprejema svoje odločitve s soglasjem vseh krajevni skupnosti, pri čemer se po potrebi s poslovnikom predpiše način pridobivanja soglasja.

4. člen

Vloga za solidarnostna sredstva mora vsebovati: temeljit opis programske naloge, njen namen in pomen za razvoj krajevne skupnosti, finančni predračun in rok izvedbe.

Krajevne skupnosti pošljejo svoje vloge najkasneje do 31. 12. tekočega leta za naslednje leto. Nujne vloge, ki izhajajo iz kontinuiranega planiranja, odbor tekoče rešuje s soglasjem v smislu drugega odstavka 3. člena.

5. člen

Odbor pri obravnavanju vlog krajevni skupnosti upošteva:

- družbeno pomembnost izvajalne naloge, ki mora biti usklajena s programom razvoja krajevne skupnosti;
- da je krajevna skupnost tudi sama zagotovila del sredstev za uresničitev programske naloge, pri čemer se upošteva tudi višina njenega prispevka;
- materialno škodo, ki bi nastala, če se programske naloge ne bi opravile v predvidenem roku;
- dosedanje stopnjo razvoja in se z uresničevanjem programskih nalog s pomočjo teh solidarnostnih sredstev v čim večji meri zagotovi čim enakopravnejši položaj delovnih ljudi in občanov v vsaki krajevni skupnosti občine Ljubljana Center;
- višino razpoložljivih sredstev za solidarnostno prelivanje;
- število zaposlenih na območju krajevne skupnosti, katerih bivališče je izven krajevne skupnosti;
- druge pomembne okoliščine, ki opravičujejo solidarnostno prelivanje.

6. člen

Če v koledarskem letu ni zahtevkov za solidarnostno prelivanje sredstev, se polovica zbranih sredstev iz tega naslova porazdeli vsem krajevnim skupnostim po kriterijih samoupravnega sporazuma, druga polovica pa se prenese v naslednje leto.

7. člen

Odbor prouči vloge ter sestavi prioritarni vrstni red predlaganih programskih nalog, pri čemer upošteva določbe 5. člena tega sporazuma, določi višino solidarnostnih sredstev za kritje celotnega ali delnega zneska za predloženo programsko nalogo.

8. člen

Krajevne skupnosti, ki so dobile solidarnostna sredstva, so dolžne vsakoletno predložiti odboru za obračun porabljenih sredstev v dokumentacijo, ob koncu izvedene programske naloge pa obračun z dokumentacijo za vsa dobljena solidarnostna sredstva za izvedbo konkretne programske naloge, za katero so bila sredstva dodeljena.

9. člen

Odbor imenuje komisijo, ki preverja obračune potrošenih solidarnostnih sredstev v krajevni skupnosti in po pregledu predloži odboru posebno poročilo.

10. člen

Če komisija ugotovi, da solidarnostna sredstva niso bila trošena namensko, sprejme odbor sklep o vrnitvi tistega dela solidarnostnih sredstev, ki so bila uporabljena v druge namene.

11. člen

Udeleženci tega porazuma lahko sprožijo za zaščito svojih pravic zaradi kršitve tega sporazuma ali v zvezi z uresničevanjem spor pred pristojnim samoupravnim sodiščem.

12. člen

Sporazum sprejme svet krajevne skupnosti, ki pooblasti svojega predstavnika, da ga podpiše.

Podpisniki tega sporazuma prejmejo izvod podpisanega sporazuma.

Uresničevanje frontnega sestava in vloge SZDL v KS Tabor

Skupno reševanje

V sredo, 15. decembra 1976, so se zbrali v KS Tabor delegati 34 delovnih organizacij, da bi na osnovi statutarne dogovora s ciljem uresničevanja frontnega sestava in vloge KK SZDL ustanovili Svet delegatov OOS v KS Tabor. Ustanovne seje se je udeležilo 26 delegatov.

V uvodni besedi je predsednik občinskega sveta sindikata tov. Milan Draksler poudaril, da z ustanavljanjem Sveta delegatov OOS v krajevni skupnosti uresničujejo delovni ljudje ustavna načela in načela zakona o združenem delu, da se v KS združujejo interesi delovnih ljudi in občanov. Predsednik KK SZDL, tovariš Jože Bertoncelj pa je orisal problematiko in program razvoja krajevne skupnosti Tabor, v kar se delovni ljudje iz delovnih organizacij s Svetom delegatov

OOS neposredno vključujejo. Ob tem je poudaril, da doslej ni bilo še dovolj tesne povezave med KS in združenim delom, kar pa vsekakor lahko pričakujemo ob pomoči Sveta delegatov. Neposredne naloge delovnih ljudi iz združenega dela pa je vsekakor izpopolnitev delegatskih mest v zboru delegatov, vključevanje v programiranje v KS, sodelovanje na področju reševanja interesov in potreb krajanov po stanovanjskih potrebah, potrošniških interesih, varstvu okolja

itd.

Po uvodnih besedah so delegati pristopili h konstituiranju Sveta ter so izvolili za predsednika sveta tovarišico Miro POTOČNIK, predstavniko Kartonažne tovarne Ljubljana, za podpredsednika pa tovariša Alfonza VOGRINCICA, predstavniko UNIS-ROG, TOZD Kolesna proizvodnja ter 10-člansko delegacijo za konferenco SZDL. Po izvolitvi vodstva Sveta so se dogovorili, da bodo na prvi delovni seji obravnavali tudi delovanje predstavnikov združenega dela v samoupravnih organih KS, da bi tako tvorno delovali na področju povezovanja KS in združenega dela.

Ob zaključku ustanovne seje so podpisali SPORAZUM O USTANOVITVI SVETA DELEGATOV OOS NA OBMOČJU KS TABOR.

France Tomše

Sporazum o solidarnostnem reševanju potreb krajevnih skupnosti

V enotni sindikat

Januarja 1976 je bil sprejet samoupravni sporazum o načinu združevanja in uporabe sredstev namenjenih za uresničevanje skupnih interesov in potreb v krajevni skupnosti. Ta samoupravni sporazum pa pooblašča krajevne skupnosti, da sklenejo poseben sporazum za realizacijo načel solidarnosti in uporabe sredstev za solidarnost.

Oktober so v odboru za spremljanje in izvajanje samoupravnega sporazuma oblikovali delovno skupino, ki je pripravila osnutek takšnega sporazuma. Ta osnutek je bil posredovan vsem krajevnim skupnostim, da razpravljajo o njem in dajo pripombe. Pripombe so bile upoštevane pri izdelavi predlo-

ga, ki je bil posredovan Svetom KS, ki so ga sprejeli in tudi določili pooblaščenca za podpis.

S tem sporazumom skušajo krajevne skupnosti v občini Ljubljana Center zagotoviti čim enakopravnejši položaj delovnih ljudi in občanov v vseh krajevni skupnosti občine Ljubljana Center. S temi sredstvi se bodo izvajale pomembne programske naloge, ki jih KS ne bi mogle samo z lastnimi sredstvi izvesti, so pa nujne, da bi bile osnove za delo v vseh krajevni skupnosti enake.

V torek, 14. decembra 1976, so se v prostorih KS Ajdovščina zbrali vsi člani odbora za spremljanje in izvajanje samoupravnega sporazuma in vsi

pooblaščenki KS na slavnostni seji. Pooblaščenki predstavnik Svetov KS so podpisali SPORAZUM O KRITERIJIH ZA SOLIDARNOSTNO REŠEVANJE POTREB KRAJEVNIH SKUPNOSTI. Uvodni nagovor je imel predsednik odbora tov. Janez ŠKULJ, ki je poudaril pomembnost odločitve, da krajevne skupnosti s tem sporazumom in načinom razdeljevanja sredstev za solidarnostno prelivanje skušajo zagotoviti nemoten in enakomeren razvoj vseh krajevni skupnosti.

Po slavnostnem podpisovanju so predstavniki KS dobili podpisan dokument, ki omogoča samoupravno reševanje pomembnih programskih nalog.

France Tomše

Pogovor z Vladimirjem Šenkom-Gabrom, predsednikom Zveze združenj borcev NOV občine Ljubljana Center

Po treh desetletjih

● V mislih imam Ljubljano iz tistih prvih dni svobode. Zastave, cvetje, smeh, solze sreče v očeh, zmagovalna partizanska pesem. Od takrat so minila dobra tri desetletja in kaj ugotavljate zdaj, kot predsednik občinske ZZZB NOV? S kakšnimi uspehi in s kakšnimi problemi se srečujete? So nekdanji borci še vedno delovno zagnani, kot so bili v času borbe in v prvih letih po vojni? Ali morda ugotavljate, da je del teh odpadel?

V občini Ljubljana-Center je 4500 organiziranih članov ZB. Približno 20 odst. pa je neorganiziranih. Zveza si prizadeva, da bi skrbela za vse enako, za tiste ki so in za tiste, ki niso organizirani. Težave s katerimi se srečujem kot predsednik, so združene predvsem s samimi borci. Medvojno življenje je mnogim zrahljalo zdravje in ne nazadnje so tu tudi leta, ki prinašajo svoje težave Zveza skuša reševati zdravstvene, socialne, stanovanjske in druge probleme in z zadovoljstvom lahko rečem, da smo imeli pri tem, vsaj v občini Center, veliko uspehov. Več ali manj smo rešili vsa stanovanjska vprašanja borcev. Veliko smo storili na področju zdravstvene zaščite naših članov, skrbeli smo za njihovo rekreacijo, pri čemer moram dodati, da nam je družba zvesto stala ob strani. Skupščina občine nas je vsestransko podpirala in nam pomagala.

● Gaber je vaše ilegalno ime in s tem imenom so povezane tudi mnoge partizanske akcije. ki ste jih iz-

vedli z velikim uspehom. Pri tem mislim še posebej na razne pohode po partizanskih poteh, pri čemer je bila vaša vna dva krat pomembna, saj ste s tem v mladih oživilji tisto težko pot, ki so jo med vojno prehodili njihovi predniki, nekdanji borci. Kaj vas je vzpodbudilo k takim akcijam?

Na partizansko pot sem stopil, ko sem bil že v zrelih letih. Med mladimi borci, ki so imeli 20, pa tudi samo 17 ali 16 let, je bilo le malo takih, ki bi že krepko prestopili tretje desetletje svojega življenja. Sam sem, pri svojih 37 letih, dejansko veljal za starejšega partizana. In ker sem bil hkrati komisar bataljona, kasneje komisar brigade, sem bil že v času borbe povezan z mladimi. Zaupana mi je bila skrb za vzgojo njihove politične zavesti. Torej ni bilo nič novega, če sem se tudi v povojnem času posvetil vzgoji mladih in prepričan sem, da je ta zdajšnji mladi rod enako dober, kot je bil tisti, ki je preživel svojo mladost v letih 1941 in 1945, le da je bil takratni čas drugačen od današnjega. Če pri tem omenim samo akcije iz zadnjega časa: za Kozjansko, za Brkinje, za Posočje. Mladi so bili vedno pripravljeni sodelovati. Se več! V Zvezi smo bili nemalokdaj v resni dilemi, ker se je prijavilo k delovnim akcijam veliko več mladih, kot smo jih mogli sprejeti.

● Kot star ljubljanski aktivist ste spoznali vrsto sodelavcev. Ste imeli pri organiziranju raznih akcij,

bolj vnete sodelavce med mladimi, ali so bili v prvi vrsti vaši pomočniki nekdanji soborci?

Na to vprašanje bom odgovoril zelo kratko. Med svoje vnete sodelavce prištevam tako stare soborce kot tudi mlade. Seveda pa je na obeh straneh mogoče najti odpadnike; take, ki stojijo ob strani

● In če se dotaknem vašega medvojne dela, vaših medvojnih akcij, ki ste jih izvedli in pri katerih prav gotovo ni zadostovala le vaša zdajšnja delovna vna, pač pa je bilo nemara čestokrat na tehničarji tudi vaše življenje. Ste pri vseh teh akcijah kdajkoli občutili strah pred smrtjo? Katere akcije se spominjate z največjim ponosom in zadovoljstvom?

Akcija, ki mi je šla (kot bi temu lahko rekel) do mozga, sega v čas pred mojim vstopom v edinico. Bilo je leta 1942, ko smo štirje poštni uslužbenci, od narodne zaščite dobili nalogo, da na podstrešje glavne pošte prinesemo mitraljez in ga tam zazidamo, da bo na razpolago v slučaju, če bi prišlo do uličnih bojev. Akcija ni bila lahka, kajti na glavni pošti je stalno stražila četa italijanskih vezistov, katerim je delala družino petnajstčlanska skupina fašistov in vsi uslužbenci, ki smo prihajali ali pa odhajali iz posloppja glavne pošte, smo bili pod stalno kontrolo. Kako torej izpeljati nalogo. Za nameček vsega smo imeli že takoj na začetku smolo. V mizarski delavnici, v koležiji na Gospodarski cesti, kjer je bil za-

Problemotika naših delavcev na začasnem delu v tujini bodo reševali v krajevnih skupnostih

Pomoč s terena

Na razširjeni seji koordinacijskega odbora za vprašanja naših delavcev, na začasnem delu v tujini, pri RK SZDL Slovenije so se dogovorili, kako bodo pričakali naše delavce, ki bodo, kot vsako leto, prišli v domovino preživeti novoletne praznike.

Najprej pa nekaj informacij o naših delavcih, začasno zaposlenih v tujini: izven Jugoslavije živi približno 100.000 Slovencev (sem so všteti tudi vsi družinski člani). Njihov odnos do našega družbenega sistema je v glavnem pozitiven, vendar pa delavci, ki dalj časa živijo v tujini, počasi izgubljajo stik z domovino. Ravno iz tega razloga smo pred dvema leti začeli z njimi vzdrževati tesnejše stike. Danes imamo že 30 slovenskih društev, ki se vedno bolj povezujejo z društvi iz domovine, naši umetniki jim prirejajo posebne predstave, otroci imajo dopolnilni pouk slovenskega jezika itd. Letos so prvič organizirali letovanje otrok, ki živijo v tujini in počasi pozab-

ljajo slovenski jezik, v kolo-
nijah matičnih občin. Otroci so
preživeli štirinajst dni na mor-
ju, v družbi svojih vrstnikov.
Nekatere slovenske šole sode-
lujejo s temi otroki tako, da se
nekateri učenci ali celo razredi

Razgovori z našimi de-
lavci, začasno zaposlenimi
v tujini bodo v občini
Ljubljana Center, 28. de-
cembra 1976 ob 17. uri, v
prostorih krajevnih skup-
nosti.

dopisujejo z njimi, druge šole
jim spet programsko pomaga-
jo itd. Zelo pomemben je ose-
ben stik z našimi delavci v tu-

jini in na tem področju bo tre-
ba še veliko narediti.

Ugotovili so, da informiranje
naših delavcev, na začasnem
delu v tujini, ni zadovoljivo.
Želeli bi, da bi bili bolj infor-
mirani v dogajanjih v domo-
vini. Tako bi lažje sodelovali in
odločali o problemih, ki so tre-
nutno daleč od njih, bodo pa
postali tudi njihovi problemi in
interesi, ko se bodo nekega dne
vrnili domov.

Na sestanku koordinacijskega
odbora za vprašanja naših de-
lavcev na začasnem delu v tu-
jini pri RK SZDL Slovenije so
se dogovorili, da bodo za naše
delavce, začasno zaposlene v
tujini, 28. decembra ob 17. uri
organizirali tovariške razgovore
v prostorih krajevnih skupno-
sti, kjer so stanovali pred od-
hodom v tujino. Za ta dan so
se odločili v občini Center, si-
cer pa bodo vsi dobili osebna
vabila, kjer bo označeno, kje
in kdaj bo srečanje. Ker ni po-
polnih evidenc, prosimo, da se
srečanj udeležijo tudi tisti, ki
vabil pomotoma niso dobili.

Na teh srečanjih se bodo na-
ši delavci na začasnem delu v
tujini lahko pogovorili s tovari-
ši iz krajevnih skupnosti o pro-
blemih, ki jih tarejo, o željah v
zvezi z vrnitvijo v domovino,
o možnostih nakupa stanova-
nja, o letovanju otrok med po-
letnimi počitnicami in še o
mnogih drugih zadevah, ki jih
bodo zanimali. Na vprašanja,
na katera ne bodo dobili takoj
odgovora, jim bodo odgovorili
pismeno. Tovariši iz krajevnih
skupnosti jim bodo razložili,
kaj se dogaja v njihovi krajev-
ni skupnosti. Tako sodelovanje
ne bo le priložnostno (samo ob
novem letu), naši delavci zapo-
sleni v tujini, bodo skozi vse
leto ravno v krajevni skupnosti
imeli možnost dobiti različne
informacije in obvestila.

ALENKA VILFAN

Rekreacija za vsakogar

Iz dneva v dan se menjavajo drsalci na ledeni plošči v hali Tivoli. Zanimanje za tovrstni šport se očitno krepi. Organizirali pa bodo tudi posebne tečaje za začetnike, s katerimi bodo vrste drsalcev še pomnožili.

Foto: ANDREJ SELAN

kopan mitraljez, so zadolženi
kopali na napačnem mestu in
tako do orožja nismo prišli.
Akcijsko smo morali preložiti za
24 ur. Že ta prvi neuspeh je v
nas vzdramil napetost, ki se je
stopnjevala do svojega viška,
ko smo naslednjega dne orožje
le izkopali in nas je tedaj ča-
kala najtežja naloga. Orožje z
vso opremo smo morali prene-
sti mimo vseh kontrol in straž,
zasidranih na glavni pošti. Ak-
cijo smo kljub vsemu uspešno
izvedli. Mitraljez smo zazidali
na podstrešju glavne pošte,
kjer je tudi dočakal konec voj-
ne. Danes me posili smeh, če
pomislim, kako smo — na zu-
naj nedolžno naivni — našli in
prenesli orožje mimo vseh
straž; ne v zaboju, ker bi to
vzbujalo sum. V navadno šo-
torsko krilo smo ga zavili in
italijanski vezisti in fašisti so
se medtem, ko smo se mi po-
tili od razburjenja, smejali na
dvorišču glavne pošte. Nam
takrat ni bilo do smeha; le po
končani akciji smo čutili, kot
da smo se na novo rodili.

● V sebi nosite nenapi-
sane knjige težkih izkušenj
in preizkušenj partizanstva
in ilegale. Menite, da so
dogodki iz tega krvavega
medvojne časa dovolj
opisani? Se vam zdi, da so
dosedanji opisi partizan-
stva in ilegale, pa tudi za-
porov in taborišč, prika-
zani v pravi luči? Kaj pri
zapisih tega vojnega ob-
dobja najbolj pogršate?

Veliko je zapisanega in tudi
dobro prikazanega in vendar
je še veliko dogodkov iz tega
obdobja, ki žive le v spominih.
Tu mislim predvsem na tisoče
ljudi (v prvi vrsti žena), ki so
na kakršenkoli način sodelovali
in ogromno prispevali k uspe-
hu oboroženega upora in se
vendar njihove zasluge počasi
izgubljajo in umirajo z njimi
vred. Zelo pogršamo tudi krat-
ko zgodovino NOB, ki bi lahko

služila kot priročnik, hkrati pa
bi morala biti prevedena v več
jezikov. K nam prihajajo razni
tujci, ki se zanimajo za našo
borbo; mi pa nimamo ničesar,
kar bi jim lahko nudili v na-
pisani besedi in v jeziku, ki bi
ga razumeli. To vprašanje je
bilo že večkrat iznešeno, žal,
brez uspeha.

● V povojnem obdobju
se je pri nas zelo veliko
gradilo. Zrasli so številni
objekti, tovarne, stolpnice,
trgovinske hiše. Ali pa ni-
ste pri vsem tem napred-
ku, vsaj kdajpakdaj začu-
tili, da je bila ta ali ona
gradnja nepremišljena, od-
večna? Na primer, kako
gledate na številne velebla-
govnice, ki obstajajo v na-
šem glavnem mestu? So po
vašem mnenju zares nujno
potrebne? Se vam ne zdi,
da je v njih preveč zuna-
njega blišča in premalo
tistega, kar kupec dejansko
potrebuje?

Imate prav. V tridesetih le-
tih gradnje smo preskočili sto-
in več let normalnega razvoja
in morda je imela prav zavoljo
tega, vsaj včasih, tovrstna gra-
dnja bolj naziv »hitro« kot »pre-
mišljeno«. Bojim se, da bodo
naši zanamci kritično gledali
na nekatere ponesrečene podvi-
ge zdajšnjih urbanistov. — Kar
zadeva ekonomski razvoj naše-
ga mesta sem pristaše tiste sme-
ri gospodarskega razvoja, ki
teži k bogatstvu iz lastnih vred-
not, iz lastne proizvodnje in
ob ustvarjanju nove vrednosti.
Pri nas imamo dovolj sposob-
nih ljudi, da bi bili taki cilji
lahko dosegljivi. Mlade sposob-
ne strokovnjake je treba samo
aktivirati, jim dati možnost. —
Trgovina sama bi morala biti
bolj načrtna, bolj premišljena
in manj suho komercialna.

● V mislih imam novo
sosesko v Trebinjski ulici.
Dolge vrste blokov, ki so
osrečile kdo ve koliko dru-

žin. In vendar je tudi tu
najti kamen spotike, ki je
skrit v razkošnih, pretira-
no luksuznih atrijih, od ka-
terih so doslej prodali sa-
mo dva; kljub temu, da
ima vsak blok štiri taka
pravljica, ja, pravljica —
stanovanja. So ljudje
izbirčni, da zanje ni inte-
resa ali pa je po sredi de-
nar? Devdeset milijonč-
kov velja takole stanovanj-
ce. V primerjavi s ceno
ostalih »normalnih« stano-
vanj, cena zares ni visoka
in vendar... Devdeset
milijončkov, vsaj za navad-
nega zemljana oz. državlja-
na, zares ni šala. Tisti, ki
milijončke imajo, pa se ne-
mara raje odločijo za hišo,
kjer so nemoteni in sami.
Morda so tudi taki, ki bi
jim atrij kljub vsemu od-
govarjal pa ne upajo po-
seči po njem, ker se bojijo
Titovih besed, ko je rekel,
da bo treba strožje kon-
trolirati izvor premoženja
posameznikov. — In komu
so potem taka stanovanja
namenjena? So jih urbani-
sti, arhitekti in gradbeniki
gradili za svojo zabavo ali
so pri tem mislili na ilegal-
ne kapitaliste? No, če so
mislili na zadnje, bi na kra-
ju vsega morali vedeti, da
so tudi ilegalni kapitalisti
iz mesa in krvi, zanesljivo
pa tudi oni (pa naj so še
tako ilegalni) ne morejo
kot duhovi živeti v takih
stanovanjih. — Vi ste akti-
vist in borec za pravičnost
in enakopravnost, kako gle-
date na take in podobne
primere?

Zavzemam stališče, pravza-
prav se za to stališče borim že
dolgo, da moramo graditi sta-
novanja za tiste, ki jih de-
jansko potrebujejo in v taki vred-
nosti, da jih bodo tisti, ki so
jim stanovanja namenjena, lah-
ko tudi vzdrževali. Luksuzna

stanovanja pa bomo lahko gra-
dili šele takrat, ko bodo vsi
stanovanjski problemi rešeni;
ne samo za določene, pač pa za
vse ljudi. — Poleg tega je v na-
šem mestu zelo očiten tudi pro-
blem, da posamezniki — upo-
kojenci, potem ko se jim dru-
žine razidejo, ostanejo sami in
živijo v pretirano velikih, več-
sobnih stanovanjih. Takim lju-
dem bi se moralo omogočiti
manjša udobna stanovanja,
kjer bi se čutili manj osamlje-
ne; velika stanovanja pa naj bi
se dodeljevala tistim, ki jih de-
jansko potrebujejo.

● Med drugim sodeluje-
te tudi v komisiji za med-
narodne zveze. Kakšno je
vaše mnenje v zvezi z
manjšino; še posebej v
zvezi s tistim delom naših
ljudi, ki živijo na Koro-
škem? Kaj zahtevate od
ljudi, ki krojijo usodo sve-
ta?

Mednarodna politika, ki jo
vodi Jugoslavija je resnično in-
ternacionalna. Tega ne vedo sa-
mo naši sosede, o tem je se-
znanjen ves svet. Tako politiko,
v to ne dvomim, bo Jugoslavija
vodila tudi vnaprej. Borila se
bo, ne samo za usodo svojih
manjšin, ki živijo na tujem;
borila se bo za usodo manjšin
vsega sveta. Ljudje, ki so oku-
sili bič tujega vladarja, vedo
kaj je svoboda, kaj je nesvobo-
da in zato želijo, da bi tudi na-
ša manjšina v Avstriji in vse
manjšine v svetu, končno le
prišle do tiste pravice, ki jim
bo zagotovila enakopravnost in
svobodo.

● In vaše želje in misli
ob zaključku letošnjega le-
ta?

Letošnje leto je bilo eno naj-
bolj aktivnih v povojnem ob-
dobju. Z novimi zakoni smo in-
bomo dosegli korenite revolu-
cionarne spremembe v družbe-
nem merilu. Številni novi ukre-
pi so zahtevali veliko naporov
in želimo, da bi vsi ti napori in

letošnja aktivnost našla plodna
tla tudi v novem koledarskem
letu. — Svojim soborcem želim
predvsem zdravja, da bi se
lahko še naprej vključevali v
naše skupne cilje; še posebej
kar zadeva vzgojo mladih, da
bi na te mlade prenašali dra-
goceno dediščino, ki so jo pi-
sali s krvjo njihovih predniki,
nekdanji partizani. — Samemu
mestu pa želim, da bi mu ur-
banisti in vsi za komunalno od-
govorni ljudje posvetili več po-
zornosti; da bi bilo to naše me-
sto urejeno, privlačno, da bi
bila v njem ohranjena njegova
zgodovinska tradicija in vse ti-
sto, kar je značilno zanj in za
njegove prebivalce.

☆

Ko Ko sva se poslavljala je
nekdanji borec in komisar Ga-
ber ter sedanjí predsednik ob-
činske ZZZB NOV ponovil željo
oz. zahtevo, ki jo je povedal že
na samem začetku najinega po-
govora, ko je rekel:

»Samo lepo prosim, da me v
tem pogovoru ne boste posta-
vili v prvi plan. Treba je go-
voriti le o revoluciji in o njenih
ciljih. Jaz sam — ljudje posa-
mezniki — smo samo majhni
delčki v tej naši družbi.«

Še je govoril, kako je bil že
v času NOB borec enak borcu
in predvsem, kako da je vsak
borec posebej odigral svojo od-
govorno vlogo.

»Kar pomirite se,« je rekel,
»kaj bi pomenilo za brigado,
če bi mulovodec prepozno pri-
peljal municijo...«

Ko sem ga poslušala sem
nehote pomislila na tiste — Ga-
bru tako različne ljudi — ki so
veliki na zunan in majhni na
znotraj. Gaber ni tak. Na zu-
naj hoče biti majhen, skoraj
neznaten, a je vendar v svoji
notranjosti velik. Ali pa je ve-
lik prav zato, ker je skromen.

Pogovarjala se je:

MARTA GROM

Program novoletnih praznovanj najmlajših v občini Center

Krajevna skupnost AJDOVŠČINA:

27. decembra, ob 16.30, v dvorani krajevnih skupnosti Aj-
dovščina, s programom, prihodom dedka Mraza.

Krajevna skupnost GRADIŠČE (MAJDA VRHOVNIK):

27. decembra, ob 16. uri, v mali dvorani Drame, s pro-
gramom, filmom in prihodom dedka Mraza;

28. decembra dopoldne bo v VVZ predvajan film »Čoko-
lada za babico, tudi za otroke, ki niso redni varovanci VVZ.

Krajevna skupnost KOLODVOR:

23. decembra, ob 16. uri, bo predstava v Lutkovnem gle-
dališču;

24. decembra, ob 12. uri, bo predstava v Lutkovnem gle-
dališču za šolo Toneta Cufarja;

29. decembra bo rajanje v VVZ Ane Zihelr za otroke, ki
niso redni varovanci.

Krajevna skupnost POLJANE:

28. decembra, ob 15.30, bo v avli šole program z zakusko
in prihodom dedka Mraza za vse predšolske otroke ter 1. in
2. razred šole; pionirji bodo imeli samostojne plesne vaje.

Krajevna skupnost PRULE:

20. decembra, ob 8.30, film za vse predšolske otroke v
VVZ Prule;

27. decembra, ob 9. uri, gledališka predstava »Volk, kam
pa kam« v Šentjakobskem gledališču;

28. decembra, ob 15.30, v VVZ Prule diafilm s prihodom
dedka Mraza.

Krajevna skupnost STARA LJUBLJANA:

13. decembra, ob 8.30, v VVZ Stara Ljubljana lutkovna
predstava;

20. decembra, ob 8.30, v VVZ Stara Ljubljana ogled dveh
filmov;

27. decembra, ob 9. uri, predstava v Šentjakobskem gle-
dališču za vse predšolske otroke;

27. decembra, ob 15.30, bo prišel v vrtec dedek Mrz in
bo otrokom razdelil darila.

Krajevna skupnost TABOR:

27. decembra, ob 16. uri, bo v veliki dvorani TVD Partizan
bogat program za vse predšolske otroke terena.

Krajevna skupnost VODMAT:

27. decembra, ob 9. uri, bo predstava v Šentjakobskem
gledališču;

28. decembra, ob 15.30, bo v VVZ filmska predstava s pri-
hodom dedka Mraza;

29. decembra, ob 16. uri, bo v VVZ diafilm »Zimska prav-
ljica, voščilo za starše«.